

nødvendig, maa ganske sikkert udføres af et Organ, hvem man paalægger denne og de i øvrigt ved Loven givne Opgaver. Det er heller ikke noget ukendt; ikke alene herhjemme har man ved de Lejligheder, hvor vi alvorligt har beskæftiget os med Valutaproblemet, syslet med Tilvejebringelsen af et saadant Organ, men ogsaa andre Steder har man stadig haft et saadant særligt Organ. Man har overalt lagt saadanne Opgaver ind enten under Regeringen med særlige Beføjelser til Regulering af den ene og den anden Art eller under særlige Organer, hvem det for en Tid blev paalagt at varetage disse Opgaver.

Det er ogsaa naturligt; Spørgsmaal som Valutakurser, Indgreb i Valutahandel, Importforhold o. s. v. er af den Slags Sager, som ethvert fornuftigt Menneske maa erkende ikke uden Skade kan behandles gennem lange Tider frem og tilbage af en Rigsdags to Afdelinger. Hvis man vil løse disse Spørgsmaal uden at forvolde Skade, uden at sætte Spekulationen i Gang, uden at drive Priserne i Vejret, uden at skabe en unødigt Uro om de Forhold, som først og fremmest bør være i Ro, maa man have et Organ med det ene eller det andet Navn, som varetager disse Opgaver. Hvis man tilsigter at forvolde Skade for Samfundet, gaar man hen og stryger Organet og giver Raaderum for den Spekulation, som vi af gammel Erfaring ved, at disse Forhold altid er Genstand for.

I øvrigt maa jeg om Valutaraadet sige, at jeg ikke har tænkt paa at sikre Regeringen et Flertal deri; det er maaske en Fejl, det indrømmer jeg gerne, saadant noget burde man altid have Opmærksomheden henvendt paa. Jeg lærer nu af Venstres Presse, at det er det første, man der spekulerer over: Hvem har Flertal i det Raad? Det har formodentlig været Ledetraaden, naar Venstre i sin Tid lavede Raad, og det skal jeg tage til Efterretning for Fremtiden, naar jeg skal lave Raad; men her har jeg, som sagt, ikke tænkt paa at sikre Regeringen et Flertal. Jeg skal sige overfor de Medlemmer, som har gjort Bemærkninger i saa Henseende, at jeg er villig til at foretage Undersøgelser med Hensyn til Fiskeriets og Haandværkets Repræsentation. For Fiskeriets Vedkommende ved jeg, at det ikke kan siges at være direkte repræsenteret; og hvis det kan siges, at Haandværket ikke er repræsenteret igennem Industriraadet, kan der vel være en Rimelighed i at tage Hensyn hertil. Jeg vil intet have imod at undersøge, om der kan skaffes Plads for en direkte Repræsentation ogsaa for disse to Sider af Er-

hvervslivet. Derimod finder jeg det lidt urimeligt at forlange Provinshandelen særligt repræsenteret, den er jo inkorporeret i Handelsstandens Fællesrepræsentation, hvem der ved Forslaget er givet en Repræsentant. Jeg er ogsaa villig til at overveje den Tanke, der er fremsat om at formidske Ministeriets Repræsentation; dog mener jeg ikke godt at kunne foreslaa en Formidskelse af Finansministeriets Repræsentation, hvis Nationalbanken skal have to Repræsentanter, thi Finansministeriet bør ikke blive svagere stillet end Nationalbanken.

Nu sagde det ærede Medlem Hr. N. Neergaard om dette Raad, at der kan tænkes enorme Omvæltninger paa dets Foranstaltning. Jeg ved ikke, hvorfor det ærede Medlem opstiller den Slags Skræmmebillede, det ærede Medlem maa dog formentlig have læst, hvem Raadet skal sammensættes af. Tror det ærede Medlem virkelig, at Landbrugsraadet, Grosserer-Societetet, Industriraadet, Fællesrepræsentationen for Haandværk og Industri, Nationalbanken og de private Banker, at disse udmærkede Institutioner øjeblikkelig vil indlade sig paa forfærdelige Omvæltninger, saa snart de bliver Medlemmer af dette Raad? Tror det ærede Medlem ikke, at det bliver forstandige og i høj Grad besindige, frygtsomme Folk maaske, som sættes ind i dette Raad? Jo, det ærede Medlem kan vist i den Henseende være rolig; der er, saa vidt jeg mindes, aldrig kommet noget voldsom revolutionært fra de Masser af Raad og Kommissioner, vi gennem Aarene har haft. Jeg ved ikke, hvorfor det skulde blive saa forfærdeligt, fordi dette Raad hedder Finansraad og beskæftiger sig med de Opgaver, som det ærede Medlem Hr. N. Neergaard ikke har kunnet løse som Minister, og jeg tror, at et godt og sundt og fornuftigt Program vil faa Flertal i dette Raad. Jeg har, ikke mindst efter at have set det sidste Valutaraad i Funktion, god Grund til at tro, at der er megen sund Fornuft i Erhvervslivet og megen Villighed til at drøfte, paa hvilken Maade man maa tage Ofre paa sig, og medvirke til at skabe fornuftige Ordninger med Hensyn til Erhvervslivet og med Hensyn til de Valutaforhold, som i saa høj Grad har været skadelige og ødelæggende gennem mere end 4 Aar.

Idet jeg altsaa fuldt ud erklærer mig villig til Drøftelser om Raadets Sammensætning og ogsaa naturligvis om ændret Form for dets Beføjelser, maa jeg paa den anden Side meget henstille, at man ikke hilder sig i den Indbildning, at man kan